

komisařstvím v Z. a okresním úřadem tamtéž, že žalovaná obec není oprávněna vydávati výučné listy a že potvrzení jí vydané neopravňuje k žádosti o připuštění k tovaryšské zkoušce. Dotčené projevy úředníků jmenovaných úřadů nelze pokládati za rozhodnutí neb opatření příslušného správního úřadu, které by mohlo nabýti právní moci, ježto jde o pouhé informační upozornění žalobce na jeho ústní žádost a nikoli o rozhodnutí o nějakém sporném nároku, který žalobce řádně předložil příslušnému živnostenskému úřadu k rozhodnutí a o kterém by tento úřad byl učinil výrok jako příslušný orgán státní péče živnostenské věc rozsuzující. Poněvadž dosud nebylo tudíž rozhodnuto ani o platnosti učebného vysvědčení žalobci vydaného žalovanou obcí, ani o nepřipuštění žalobce k tovaryšské zkoušce, není důvodu předpokládati, že se žalobce nevyučil elektrotechnickému řemeslu a že nebude se moci státi ani tovaryšem, který by mohl býti v této živnosti zaměstnáván. Proto nebylo třeba ani zkoumati, kdo podepsal učebné vysvědčení žalobci vydané za úřad dozorčí, a zda žalobce měl býti přihlášen jako učeň u některého společenstva, a u kterého. Není-li však dosud právního podkladu pro neplatnost učebného vysvědčení žalobcova, vydaného mu žalovanou obcí, a pro nepřipuštění k tovaryšské zkoušce, schází žalobnímu nároku na náhradu škody dosud právní důvod a odvolací soud právem zamítl žalobu pro předčasnost, třebaže se tak stalo z jiných důvodů, než ze kterých předčasnost žaloby dovodil dovolací soud.

Čís. 16809.

Pokud to neodporuje dražebním podmínkám, může se zvýšení podání při exekuční dražbě státi o jakoukoliv částku. Jde o porušení zákona, nepřipustil-li exekuční komisař další podání nepřevyšující nejméně o 500 Kč předcházející podání.

Bylo-li odepřeno udělení příklepu určitých nemovitostí, jest odepřiti i příklep dalších nemovitostí, mělo-li podle dražebních podmínek dojiti k jejich vydražení jen, nebudou-li uhrazeny pohledávky vymáhajících věřitelů již z výtěžku prodeje dříve vydražených nemovitostí.

(Rozh. ze dne 22. března 1938, R I 198/38.)

Při roku o veřejné exekuční dražbě nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 121, 134, 56, 126, 129 prohlásil exekuční soud usnesení, že další podání nebudou v dražebním řízení dopuštěna, nebudou-li činiti částky nejméně 500 Kč. Když pak bylo dosaženo za nemovitosti ve vložkách č. 121, 134 a 56, které byly draženy zvlášť, podání 21.500 Kč dražitelkou H., akc. společností, a Berta P. učinila svým zástupcem další podání 21.600 Kč, odmítl soud učiněné podání a přiklepl dražené nemovitosti uvedené akciové společnosti za nejvyšší podání 21.500 Kč, a po provedení dražby dalších nemovitostí ve vložkách č. 126, 129 přiklepl

i tyto nemovitosti uvedené vydražitelce. Povinná podala proti udělení příklepu k nemovitostem zapsaným ve vložkách č. 121, 134 a 56 poz. knihy Z. vydražitelce H. akciové společnosti v M. L. a proti nejvyššímu podání 21.500 Kč odpor proto, že nebylo připuštěno podání Bertý P. 21.600 Kč, hledíc na to, že exekuční komisař učinil opatření, že připustí další podání jen, pokud budou převyšovati nejméně o 500 Kč podání předcházející. E x e k u č n í s o u d zamítl odpor. R e k u r s n í s o u d k rekursu povinné odepřel udělení příklepu k nemovitostem ve vložkách č. 121, 134, 56, 126 a 129 poz. knihy Z. H. akc. společnosti v M. L. D ů v o d y: Exekuční soud porušil shora dotčeným opatřením ustanovení § 181 ex. ř., podle něhož má býti v dražbě tak dlouho pokračováno, dokud se činí vyšší podání. V zákoně není ustanovení, podle něhož by exekuční komisař mohl naříditi, že budou dopuštěna jen vyšší podání, která dosahují určité výše. Jest tudíž splněn důvod pro odpor podle § 184 č. 5 ex. ř. a bylo proto odepřiti udělení příklepu H., akc. společnosti, k nemovitostem ve vložkách č. 121, 134 a 56 poz. kn. Z. Podle č. 2 C dražebních podmínek se neměla konati dražba dalšího knihovního tělesa po případě skupiny nemovitostí, kdyby byly z výtěžku prodeje nemovitostí vydražených v pořadí dle tabulky uvedené v dražebních podmínkách uhrazeny pohledávky vymáhající věřitelky a při několika vymáhajících věřitelích nároky věřitele v nejhorším pořadí, čítaje v to nároky k dražebnímu roku přihlášených a požívajících zákonného zástavního nebo přednostního práva. Kdyby byl prvý soud při vydražení nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 121, 134 a 56 poz. kn. Z. dovolil bez omezení další podání, bylo by možná dosaženo za uvedené nemovitosti takového podání, že by nemusila býti provedena dražba nemovitostí ve vložkách č. 126 a 129 poz. knihy Z. Není tudíž toho času ještě zjištěno, zda má vůbec dojít k dražbě nemovitostí ve vložkách č. 126 a 129. Udělení příklepu k právě dotčených nemovitostem jest tudíž v rozporu s dražebními podmínkami a bylo proto vyhověti i rekursu proti udělení příklepu v příčině těchto nemovitostí podle § 187 ex. ř., i když povinná nepodala při dražebním roku proti udělení příklepu i co do oněch nemovitostí odpor.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vydražitelky.

D ů v o d y:

Jen pokud v exekučním řádě není nic jiného nařízeno, jest podle § 78 ex. ř. užiti i v exekučním řízení všeobecných ustanovení civilního řádu soudního o řízení a o ústním jednání. O přípustnosti podání při veřejné dražbě nemovitostí obsahuje však exekuční řád v §§ 180 a 181 přesné předpisy. Podle § 180, odst. 3, ex. ř. nejsou dopuštěna toliko podání osob, které nesložily vadium a nejsou osvobozeny od jeho složení, a podle § 181, odst. 1, ex. ř. jest v dražbě tak dlouho pokračovati, dokud jsou činěna podání. Přišlo by se tudíž zřejmě uvedeným před-

pisům, nepřipustil-li exekuční komisař při dražebním roku další podání, pokud nepřevyšuje minimálně 500 Kč. Zvýšení podání se může státi o jakoukoliv částku, pokud to neodporuje dražebním podmínkám. Jinak podání z tohoto důvodu nejsou podle zákona nepřípustná a exekuční komisař porušil v souzené věci zákon, nepokračoval-li v dražbě tak dlouho, dokud byla činěna podání. Právem bylo proto odepřeno udělení příklepu k draženým nemovitostem.

Jest jen důsledkem toho, že i udělení příklepu k oněm nemovitostem bylo odepřeno, ježto podle dražebních podmínek mělo dojít k jejich vydražení jen tehdy, nebudou-li z výtěžku prodeje již vydražených nemovitostí uhrazeny pohledávky vymáhajících věřitelů. To nelze zjistiti, poněvadž nemovitosti, o něž jde a jež podle tabely obsažené v dražebních podmínkách, měly býti před nemovitostmi ve vložce č. 126 a 129 vydraženy, vydraženy nebyly.

K uvedené vadě bylo přihlédnouti z úřadu (§ 184 č. 6, § 186 ex. ř., rozh. č. 6546, 11673 Sb. n. s.).

Pouhé dohady o tom, jaký výtěžek by mohl býti dosažen, kdyby byla dopuštěna i další podání bez omezení, nemají právního významu.

Č. 16810.

Nelze vyhověti exekučnímu návrhu, který byl sice v době podání odůvodněn, avšak v době, kdy o něm soud rozhodl, byl s právním stavem neslučitelný, poněvadž vykonatelnost exekučního titulu byla po podání exekučního návrhu, avšak před rozhodnutím o něm soudcovským rozhodnutím stavena.

(Rozh. ze dne 22. března 1938, R I 302/38.)

Srov. rozh. č. 12597 Sb. n. s.

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí proti povinné byla povolena exekuce k vymožení útrátové pohledávky 829 Kč 15 h, přisouzené jí rozsudkem ze dne 27. září 1937. Exekuční návrh došel soudu 25. října 1937. Proti výroku o útratách pojatému do uvedeného rozsudku podala povinná včas rekurs, kterému soud první stolice přiznal odkladný účinek a jemuž rekursní soud dne 22. listopadu 1937 zčásti vyhověl. Soud první stolice vyhověl usnesením ze dne 13. listopadu 1937 exekučnímu návrhu. Rekursní soud zamítl návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Je správné, že podle judikatury nejvyššího soudu nelze vyhověti exekučnímu návrhu, v den podání neodůvodněnému, i když by tu toho dne,